

Sygn. akt *XVC 407/12*

Gdańsk, dnia 12 lutego 2016 r.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy w Gdańsku XV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Weronika Klawonn

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Florian

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2016 r. na rozprawie

sprawy z powództwa Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Przychodnia (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

przeciwko (...) Funduszowi (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Funduszu (...) na rzecz powoda Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Przychodnia (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwotę 113681 zł. 7 gr. (sto trzynaście tysięcy sześćset osiemdziesiąt jeden złotych siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 13 grudnia 2010 r. do dnia zapłaty,

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

3. zasądza od pozwanego (...) Funduszu (...) na rzecz powoda Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Przychodnia (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.:

- kwotę 5463 zł. 50 gr. (pięć tysięcy czterysta sześćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu połowy opłaty od pozwu,

- kwotę 2811 zł. (dwa tysiące osiemset jedenaście złotych) tytułem zwrotu części wydatków,

- kwotę 2520 zł. (dwa pięćset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

4. zasądza od powoda Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Przychodnia (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz pozwanego (...) Funduszu (...) w W. kwotę 1080 zł. (tysiąc osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Stanowiska stron

Stanowisko powoda Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Przychodnia (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G..

Powód Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Przychodnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. pozwem skierowanym przeciwko (...) Funduszowi (...) domagał się zapłaty w kwoty 156 093 zł 2 gr z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia odpisu pozwu do dnia zapłaty, a także zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa wg norm przepisanych.

W styczniu 2009 roku (...) Fundusz(...)przeprowadził w siedzibie powódki kontrolę, która miała na celu sprawdzenie prawidłowości i legalności wykorzystania przez powódkę środków finansowych, o których mowa w art. 3 ust. 3 oraz 4a ustawy z dnia 22 lipca 2006 roku o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń m.in. w zakresie umowy nr (...). W jej następstwie zespół kontrolujący pozwanego stwierdził brak dokumentacji potwierdzającej wykorzystanie środków przeznaczonych na podwyżki wynagrodzenia w wysokości 175 016 zł 62 gr. Miało to wynikać z różnicy środków przekazanych przez (...) tj. 249 580 zł 62 gr środków faktycznie wykorzystanych przez powódkę w kwocie 77 447 zł. Sporna kwota wraz z odsetkami ustawowymi w łącznej wysokości 194 004 zł 61 gr zastała wyegzekwowana przez (...) Fundusz (...) w wyniku dokonanych przez pozwanego potrąceń w dwóch ratach: w dniu 13 maja 2009 roku - w wysokości 2563 zł oraz w dniu 20 maja 2009 roku - w wysokości 172 453 zł 42 gr i 18 987 zł 99 gr.

W ocenie powódki przekazane przez(...)Fundusz (...) środki finansowe zostały prawidłowo wykorzystane do wysokości 233 543 zł 2 gr a dokonany przez (...) Fundusz(...)potrącenie było nieuprawnione.

Stosownie do treści art. 5 ust. 4. ustawy z dnia 22 lipca 2006 roku o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust.1. - czyli przekazanie środków finansowych na wzrost wynagrodzeń następuje w uzgodnieniu z działającą u danego pracodawcy zakładową organizacją związkową. W odniesieniu do powódki zostało to uregulowane w porozumieniu z dnia 25 października 2006 roku zawartego z działającymi na terenie (...) sp. z o.o. (...). Strony zdecydowały, że wypłata środków na wzrost wynagrodzeń zostanie zakończona najpóźniej 30 czerwca następnego roku . To powodowało obowiązek realizacji podwyżek w terminie do końca czerwca 2008 roku. Kontrolujący (...) Funduszu(...)ograniczyli się jednak jedynie do okresu styczeń - grudzień 2007, pomijając całkowicie istnienie i treść powyższego porozumienia. Analiza całości dokumentacji wskazuje, że oprócz kwoty 77 447 zł na wzrost wynagrodzeń dla pracowników przekazano również kwotę 156 093 zł 2 gr. Strony podejmowały próby ugodowego zakończenia sporu.

W dniu 6 grudnia 2010 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z treścią żądania pozwu.

Stanowisko pozwanego(...)Funduszu (...).

Pozwany (...) Fundusz (...)wniósł sprzeciw od nakazu wydanego w postępowaniu upominawczym. Pozwany domagał się oddalenia powództwa.

Pozwany przyznał fakt przeprowadzenia kontroli.

Od 2007 roku powoda i pozwanego wiązały umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej o następujących numerach:

- (...) w rodzaju podstawowa opieka zdrowotna
- (...)w rodzaju podstawowa opieka zdrowotna
- (...)w rodzaju profilaktyczne programy zdrowotne
- (...) w rodzaju ambulatoryjna opieka specjalistyczna.

Świadczeniodawca otrzymał odpowiednio następujące kwoty na podwyżki wynagrodzeń w ramach umowy:

- (...) w rodzaju podstawowa opieka zdrowotna, (...) w rodzaju podstawowa opieka zdrowotna - 212248 zł. 73 gr.
- (...)w rodzaju profilaktyczne programy zdrowotne - 2986 zł. 24 gr.
- (...) w rodzaju ambulatoryjna opieka specjalistyczna - 34345 zł. 65 gr.

W sumie świadczeniodawca otrzymał kwotę 249 580 zł 62 gr., która była kwotą celową na podwyżki wynagrodzeń.

W toku przeprowadzonej w styczniu 2009 roku kontroli stwierdzono brak dokumentacji potwierdzającej wykorzystanie środków przeznaczonych na podwyżki wynagrodzenia w wysokości 172 133 zł 62 gr, co wynika z różnicy środków przekazanych przez (...) Fundusz(...)249 580 zł 62 gr i środków wykorzystanych przez świadczeniodawcę 77 447 zł.

W dalszej części uzasadnienia sprzeciwu pozwany przedstawił przebieg kontroli w przeprowadzonej u powoda w i podnoszone w jej toku zarzuty.

Podstawa faktyczna wyroku

U powoda (...) obowiązywał regulamin wynagradzania, działał także związek zawodowy (...).

(okoliczność bezsporna, vide regulamin wynagradzania k. 227 i nast.)

W związku z uchwaleniem ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń (dz. U. 2006 Nr 149, poz. 1076) zostało zawarte pomiędzy powodem jako pracodawcą a (...) porozumienie dotyczące zasady realizacji wypłat kwot przeznaczonych na podwyżki wynagrodzeń. W § 3 porozumienia ustalono, że wypłaty środków na wzrost wynagrodzeń należy zakończyć najpóźniej do 30 czerwca następnego roku.

(okoliczność bezsporna, vide porozumienie k. 38)

Od 2007 roku powoda i pozwanego wiązały umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej o następujących numerach:

- (...) w rodzaju podstawowa opieka zdrowotna
- (...) - (...) w rodzaju podstawowa opieka zdrowotna
- (...) w rodzaju profilaktyczne programy zdrowotne
- (...) w rodzaju ambulatoryjna opieka specjalistyczna.

Umowy dotyczące podstawowej opieki zdrowotnej przewidywały wynagrodzenie wg. tzw. stawki kapitałowej (liczonej od każdego pacjenta objętego rejestrem świadczeniodawcy), nie zaś od faktycznie udzielonego świadczenia.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 2 stycznia 2007 r. strony zawarły aneks do umowy nr (...) ustalające stawki kapitałowej roczne na realizację stanowiących przedmiot umowy świadczeń odpowiednio lekarza, pielęgniarki i położnej POZ. W treści umowy wskazano, że stawki te zawierają kwoty wzrostu wynagrodzeń, o którym mowa w art. 3 ust. 3-5 ustawy o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń (Dz.u. Nr 149, poz. 1076).

(okoliczność bezsporna, aneks k. 71)

Pozwany (...) rozliczał z powódką świadczenia realizowane przez przychodnię na podstawie wystawianych przez nią faktur. Usługi były rozliczane po zakończeniu poszczególnych miesięcy i po uzgodnieniu liczby wykonanych świadczeń (co do opieki specjalistycznej) oraz liczby zaopiewanych pacjentów (co do POZ). To skutkowało przesunięciem rozliczeń o jeden miesiąc. Wynagrodzenie przysługujące powódce za grudzień 2007 r. zostało wypłacone w styczniu 2008 r.

Łączna wartość przekazana przez (...)powódce na podwyżki wynagrodzeń zgodnie z ustawą z dnia 22 lipca 2006 r. w roku 2007 (styczniu 2008 za grudzień 2007r.) wynosiła 249580 zł. 62 gr. w tym:

- podstawowa opieka zdrowotna (umowy (...)) – 212248 zł. 73 gr.,
- profilaktyka (umowa (...)) – 2986 zł. 24 gr.,
- ambulatoryjna opieka specjalistyczna ((...)) - 34345 zł. 65 gr.

(dowód: opinia biegłego M. L. (1) str. 12 opinii k. 681, k. 40-44 segregatora, k. 42 segregatora, k. 563 i nast)

Środki te były przekazywane na podstawie umów oraz na podstawie aneksów do tych umów, które uwzględniały cenę świadczeń zdrowotnych w wysokości wynikającej z ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń. Ani umowy, ani aneksy nie zawierały oznaczenia odrębnych kwot przekazanych na podwyżki. Określono jedynie nową stawkę dla realizowanych świadczeń (wg. ilości zaopiewanych pacjentów).

(okoliczność bezsporna, vide opinia biegłego M. L. (1) k. 681-682, str. 12 – 13 opinii).

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń (dz. U. 2006 Nr 149, poz. 1076) (...) Komisja (...) w dniu 25 stycznia 2007 r. przedstawiła propozycję przeznaczenia środków na podwyżki wynagrodzeń. W związku z tą propozycją w dniu 15 lutego 2007 r. został przyjęty aneks do Regulaminu Wynagradzania (...) Przychodnia (...). Zmianie uległy następujące postanowienia:

- załącznik Nr (...)Regulaminu dotyczący wynagrodzenia lekarzy POZ wg stawki kapitałowej (na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 r.)
- zasady wynagrodzenia osób udzielających świadczenia POZ nie objęte załącznikiem Nr (...) tj. pielęgniarek i położnych, pracowników administracji, rejestratorek (określono kwoty dodane do wynagrodzenia podstawowego) – w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2007 r.,
- załącznik Nr (...) – dotyczący dodatku funkcyjnego kierownika komórki organizacyjnej oraz wynagrodzenia specjalisty II stopnia,
- załącznik nr (...) – dotyczący wynagrodzenia lekarzy specjalistów. – w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2007 r.,

(okoliczność bezsporna, vide aneks k. 95 i k. 243)

Podwyżki udzielane w wykonaniu ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. miały więc być realizowane jako wzrost wynagrodzenia podstawowego oraz wzrost stawek za poszczególne grupy pacjentów. Nie przewidywano, aby wzrost wynagrodzeń był realizowany przez wypłatę premii, czy innych składników. Powódka zawierała z pracownikami aneksy do umów o pracę.

(dowód: aneks do regulaminu wynagradzania k. 243, opinia biegłej M. L. (1) k. 686. Str. 17 opinii).

W 2007 r. powódka dokonała wypłaty podwyżek wynagrodzeń o łącznej wartości 77422 zł. 75 gr. (wynagrodzenie +ZUS), z czego w ramach:

- POZ 40090 zł. 75 gr.,
- programów profilaktycznych 34346

- ambulatoryjnej opieki specjalistycznej 2896 zł.

Kwoty te nie obejmują podwyżek wynagrodzeń wypłaconych L. K. (1) – wykonującej usługi księgowe, P. B. (1) – informatyka, którzy świadczyli usługi na podstawie umów cywilnoprawnych, a także M. W., która została zatrudniona od 28 sierpnia 2007 r.

(Dowód: opinia biegłej M. L. (1) k. 686, str. 17 opinii)

Oprócz tego wypłacono w 2007 r. tytułem premii oraz wyrównania do wynagrodzeń kwotę 26731 zł. 33 gr. (wynagrodzenia +ZUS)

(Dowód: opinia biegłej M. L. (1) k. 687, str. 18 opinii, zestawienia k. 504-507)

W dniu 15 lutego 2008 r. również w wykonaniu ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń wprowadzono zmiany w Regulaminie Wynagradzania. Zmiany dotyczyły wynagrodzeń wypłacanych w 2008 r.

(okoliczność bezsporna, aneks k. 245)

W pierwszym półroczu 2008 r. wypłacono tytułem wzrostu wynagrodzeń następujące kwoty:

- podwyżki kwotowe (wraz z ZUS) – 78.363 zł. 31 gr.
- podwyżki wynagrodzenia za zaoptowanych pacjentów (wraz z ZUS) – 21.248 zł. 60 gr.

tj. łącznie 99511 zł. 91 gr.

Kwota ta nie uwzględnia kwot podwyżek przyznanych p. L. K. (2) i P. B. (2) (którzy nie świadczyli świadczeń zdrowotnych, a także kwotę wypłaconych M. W. – zatrudnionej od 28 sierpnia 2007 r. oraz p. T. T. – zatrudnionej 01.01.2008 r.

Oprócz tego tytułem premii (wraz z ZUS) wypłacono 11582 zł. 99 gr.

(dowód: opinia biegłego M. L. (1) i powołane dokumenty k. 687, str. 18 opinii)

W dniach 16 i 19 stycznia 2009 roku pozwany przeprowadził w siedzibie powódki kontrolę, mającą na celu sprawdzenie prawidłowości i legalności wykorzystania przez powódkę środków finansowych przekazanych na podwyżki wynagrodzeń na podstawie ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. Przedmiotem kontroli była dokumentacja związana z przyznawaniem i wypłatą podwyżek w 2007 roku. W następstwie kontroli stwierdzono brak dokumentacji potwierdzającej wykorzystanie środków przeznaczonych na podwyżki w wysokości 175 016 zł 62 gr. Powódka kwestionowała ustalenia kontroli oraz wartość środków, których zwrotu domagał się pozwany.

Powódka nie zastosowała się do nałożonego na nią obowiązku zwrotu niewykorzystanej na wzrost wynagrodzeń kwoty. Sporne należności wraz z odsetkami ustawowymi w łącznej wysokości 194 004 zł 61 gr zostały wyegzekwowane w wyniku dokonanych przez pozwanego potrąceń w 2 ratach: w dniu 13 maja 2009 - w wysokości 2563 zł oraz w dniu 20 maja 2009 roku - w wysokości 172 453 zł 42 gr i 18 987 zł i 99 gr.

(okoliczności bezsporne: oświadczenie o potrąceniu wierzytelności z dnia 13 maja 2009 r. k. 18, oświadczenie o potrąceniu wierzytelności z dnia 20 maja 2009 r. k. 19, nota księgową k. 20, protokół kontroli k. 21 i nast.)

Ocena dowodów:

Okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy Sąd ustalił na podstawie oferowanych przez strony dowodów oraz niespornych twierdzeń o stanie faktycznym.

Bezsporna pozostawała treść łączących strony umów o świadczenia zdrowotne, a także wartość środków przekazanych przez pozwanego na rzecz powoda tytułem wzrostu wynagrodzeń – zgodnie z ustawą z dnia 22 lipca 2006 r. Również strony zgodnie przyznały fakt dokonania przez pozwanego określonych kwota. Twierdzenia te były poparte dokumentami.

Sporna pozostawała wartość środków wypłaconych tytułem podwyżki wynagrodzeń w 2007 r. oraz w pierwszym półroczu 2008 r. , a w szczególności uprawnienie powoda do wykorzystania środków uzyskanych w 2007 r. do wypłaty w 2008 r.

Wartość środków przeznaczonych na podwyżki wynagrodzeń wypłaconych w 2007 r. oraz w pierwszym półroczu 2008 r. Sąd ustalił zasadniczo na podstawie dowodu z opinii biegłego do spraw rachunkowości M. L. (1) (k. 670 i nast.). Biegła wnikliwie zanalizowała przedłożoną przez powoda dokumentację finansowo-księgową oraz dotyczącą spraw pracowniczych. W szczególności analizowała regulamin wynagradzania oraz wprowadzone do niego aneksy, umowy o pracę, umowy cywilno-prawne, listy płac, przelewy, karty pracownicze. Zestawienia danych wynikające z tych dokumentów zostały zamieszczone w załącznikach do opinii. W treści opinii znalazły się końcowe wyniki wyliczeń.

Dokonane przez biegłą wyliczenia nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Biegła przeprowadziła też analizę stanu prawnego wynikającego z ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. oraz jej kolejnych nowelizacji. Analiza ta wykraczała poza uprawnienia biegłego i nie stała się podstawą dokonania ustaleń faktycznych, aczkolwiek kwestie, na które biegły zwrócił uwagę, stały się także w pewnym zakresie przedmiotem analizy Sądu przy rozważaniu podstawy prawnej.

Sąd wcześniej przeprowadził także dowód z opinii biegłego ds. Księgowości mgr E. C. (postanowienie k. 287., opinia k. 311). Opinia ta okazała się jednak niepełna. Była oparta na niepełnym materiale źródłowym. Dopiero po jego uzupełnieniu możliwe stało się wydanie jednoznacznej opinii.

Podstawa prawa wyroku.

W ocenie Sądu żądanie powoda częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Istota sporu sprowadza się do ustalenia, czy pozwanemu przysługiwała wierzytelność której potrącenia dokonał z wierzytelnością powoda. To z kolei wymaga przesądzenia, czy przekazane przez pozwanego powodowi w 2007 r. (oraz w styczniu 2007 r.) środki na wzrost wynagrodzeń – zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń. (dalej: ustawa) – zostały prawidłowo wykorzystane.

Ustawa określała zasady przekazania środków finansowych w roku 2006 i 2007 różnym świadczeniodawcom w tym również zakładom opieki zdrowotnej. Odwoływała się przy tym do uregulowań zawartych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczenia opieki zdrowotnej ze środków publicznych (dz.U. Nr 210, poz. 2135, z późn. zmn, dalej ustawa o świadczeniach.).

Zgodnie z art. 136 pkt 5) ustawy o świadczeniach umowa o udzielenie świadczeń opieki zdrowotnej określa kwotę zobowiązania Funduszu wobec świadczeniodawcy. Natomiast w myśl art. 159 ust. 1 przepisów ustawy oraz przepisów dotyczących konkursu ofert i rokowań nie stosuje się do zawierania umów ze świadczeniodawcami udzielającymi świadczeń w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej.

Art. 137 ust. 10 ustawy o świadczeniach zawiera delegację dla ministra właściwego do spraw zdrowia do określenia ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej. Wydane na tej podstawie Rozporządzenie określa tzw. stawkę kapitacyjną dla świadczeń z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej. Określa ona wynagrodzenie świadczeniodawcy jako zależne od liczby zaopiewanych pacjentów. Nie jest natomiast zależna od faktycznych kosztów pracy, tak jak w przypadku innych świadczeń zdrowotnych (np. opieki specjalistycznej).

Dlatego też art. 3 ustawy (w jej pierwotnym brzmieniu):

- w ust. 1 . stanowił, że kwota, o której mowa w art. 136 kt 5 ustawy o świadczeniach (kwota zobowiązania Funduszu wobec świadczeniodawcy) w umowa zawartych na rok 2007, w 2007 r. wzrasta z mocy prawa o równowartość 30% kosztów pracy w poszczególnych rodzajach świadczeń opieki zdrowotnej,

natomiast

- w ust. 3 stanowił, że w umowach na rok 2007 zawartych ze świadczeniodawcami, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1. ustawy o świadczeniach (tj. udzielających świadczeń w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej), kapitacyjna roczna stawka określona w przepisach wydanych na podstawie art. 137 ust. 10 ustawy o świadczeniach, zwana dalej stawką kapitacyjną, wzrasta z mocy prawa, w stosunku do stawki kapitacyjnej obowiązującej w umowie zawartej na rok 2005, o równowartość iloczynu średniej stawki kapitacyjnej w skali kraju obliczonej na podstawie umów zawartych przez Fundusz na rok 2005, o której mowa w ust. 4 oraz 30% i wskaźnika określonego w pkt 1 załącznika do ustawy.

Zasady przeznaczania środków przekazanych przez (...) na podwyżki wynagrodzeń określał art. 5 ustawy w poniższym brzmieniu:

Art. 5

1. Świadczeniodawcy, o których mowa w art. 1 ust. 1:

1) pkt 1, przeznaczają środki finansowe uzyskane zgodnie z art. 3 ust. 1:

a) pkt 1 - od dnia 1 października 2006 r. na wzrost wynagrodzeń za miesiące

październik-grudzień 2006 r.,

b) pkt 2 - od dnia 1 stycznia 2007 r. na wzrost wynagrodzeń za 2007 r.;

2) pkt 2, przeznaczają część środków finansowych uzyskanych zgodnie z art. 3

ust. 1:

a) pkt 1 - od dnia 1 października 2006 r. na wzrost wynagrodzeń za miesiące

październik-grudzień 2006 r.,

b) pkt 2 - od dnia 1 stycznia 2007 r. na wzrost wynagrodzeń za 2007 r.

2. Ustawy nie stosuje się do osób, których wynagrodzenie odpowiada kwocie co

najmniej siedmiokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim

kwartale, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego

w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” dla celów

emerytalnych.

3. Wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, świadczeniodawca uwzględnia

zasady wynagradzania obowiązujące u świadczeniodawcy, wynikające w szczególności

z układu zbiorowego pracy lub regulaminu wynagradzania, z zastrzeżeniem ust. 4-6.

4. Wykonywanie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, następuje w uzgodnieniu z zakładową organizacją związkową. W przypadku gdy u świadczeniodawcy działa więcej niż jedna organizacja związkowa, organizacje wspólnie uzgadniają wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 1.
5. Świadczeniodawca, u którego nie działa zakładowa organizacja związkowa, wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1, w uzgodnieniu z pracownikiem wybranym przez załogę do reprezentowania jej interesów.
6. W przypadku niezgodnienia wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia przekazania propozycji sposobu jego wykonania, decyzję podejmuje świadczeniodawca.
7. Wzrost wynagrodzeń, o którym mowa w ust. 1, w publicznych zakładach opieki zdrowotnej prowadzonych w formie jednostek budżetowych albo zakładów budżetowych, nie może przekroczyć miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej.
8. Do wzrostu wynagrodzeń, o którym mowa w ust. 1, w publicznych zakładach opieki zdrowotnej prowadzonych w formie jednostek budżetowych, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 249, poz. 2104, Nr 169, poz. 1420 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 104, poz. 708), nie stosuje się art. 22 ust. 7 tej ustawy.
9. Do wzrostu wynagrodzeń, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o których mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995, Nr 1, poz. 2, z późn. zm.3)).
10. Wzrost wynagrodzenia pokrywany ze środków finansowych uzyskanych, zgodnie z art. 3 ust. 1, nie może być, w stosunku rocznym, wyższy niż 40 % przeciętnego wynagrodzenia danej osoby w ostatnim kwartale poprzedzającym wejście w życie ustawy.

Przepis ten dotyczył więc jedynie środków przekazanych zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy. To oznacza, że zasady te nie odnosiły się do środków przekazanych jako wzrost rocznej stawki kapitacyjnej (stosowanej w rozliczeniach podstawowej opieki zdrowotnej).

Również art. 6 ustawy dotyczący obowiązku zwrotu środków niewykorzystanych na wzrost wynagrodzeń dotyczył jedynie środków przekazanych zgodnie art. 3 ust.1. ustawy.

Oznacza to, że zawierając porozumienie z zakładową organizacją związkową i dokonując zmian regulaminu wynagradzania w lutym 2007 r., a także zmieniając umowy o pracę, czy też inne umowy, na podstawie których wykonywane były świadczenia zdrowotne powód nie był ograniczony przepisami ustawy w ustalaniu zasad wypłaty podwyżki wynagrodzeń w odniesieniu do świadczeń rozliczanych stawką kapitacyjną (POZ). Jedynie w odniesieniu do środków przekazanych na wzrost wynagrodzeń w odniesieniu do świadczeń finansowanych zgodnie z art. 136 pkt 5 ustawy o świadczeniach świadczeniodawca miał obowiązek ich przeznaczenia na wzrost wynagrodzeń za 2007 r. (art. 5 ust. 1 pkt 2 lit b) ustawy).

Dopiero ustawą z dnia 7 marca 2007 r. o zmianie ustawy o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń (Dz. U. 2007 Nr 64, poz. 430) wprowadzał art. 10a, który stanowił, że przepisy art. 5 ust. 2-9 i 10 oraz art. 6,7 i 9 stosuje się do środków finansowych uzyskanych przez świadczeniodawców zgodnie z art. 3 ust. 3-5. Oznaczało to, że do wynagrodzeń za świadczenia rozliczane stawką kapitacyjną (POZ) znajdowała swe zastosowanie regulacja art. 5 ust. 2-9, lecz nie regulacja art. 5 ust 1. dotycząca okresu, za który winien nastąpić wzrost wynagrodzeń.

Z kolei ustawą z dnia 5 września 2007 r. o zmianie ustawy o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń (dz. U 2007 r. nr 181, poz. 1290), która weszła w życie 15 października 2007 r. określono zasady przekazywania i wypłat środków w umowach zawieranych na 2008 r.

Podkreślić więc należy, że żadna z tych regulacji nie zawierała unormowania, zgodnie z którym środki przekazane na wzrost wynagrodzeń zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy (tj. rozliczane stawką kapitacyjną) winny być przeznaczone na podwyżki wynagrodzeń jedynie za 2007 r.

Powód zatem był uprawniony do wypłaty przyznanych w 2007 r. środków na wzrost wynagrodzeń także w pierwszym półroczu 2008 r. Bez znaczenia pozostaje także to, czy zobowiązanie do wypłaty podwyżki wynagrodzenia powstało w 2007 r., czy dopiero wynikało ze zmian umów dokonanych w 2008 r.

Z dokonanej ustawa z dnia 7 marca 2007 r. (Dz. U. 2007 Nr 64, poz. 430) nowelizacji wynika, że(...)był uprawniony do przeprowadzenia kontroli wydatkowania środków art. 10a w zw. z art. 7 ustawy), zaś świadczeniodawca był zobowiązany do zwrotu niewykorzystanych środków. Sąd nie podziela stanowiska przedstawionego przez stronę powodową za stanowiskiem biegłego M. L., że z uwagi na zmianę ustawy po przyjęciu zobowiązań płacowych przez powódkę, nie jest ona związana nowymi regulacjami, a w szczególności nie ma ona obowiązku zwrotu niewykorzystanych środków. Taka wykładnia pozostaje sprzeczna z racją regulacji zawartej w ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. Ustawa ta służyła przekazaniu środków właśnie na podwyżkę wynagrodzeń. Środki te mają charakter publiczny. Podmioty lecznicze nie były więc uprawnione do przeznaczenia ich na jakikolwiek inny cel, choć w odniesieniu do środków przekazanych wg stawek kapitacyjnych nie zostało to wyrażone wprost w ustawie. W istocie zasada niedziałania prawa wstecz (wyprowadzana z art. 2 Konstytucji) rodzi wątpliwości co do przyjętej wykładni. Jednakże w ocenie Sądu to właśnie zasada demokratycznego państwa prawnego nakazywała świadczeniodawcom stosowanie się do celu ustawy w przeznaczenie otrzymanych środków jedynie na wzrost wynagrodzeń.

Dlatego też Sąd przyjął, że po stronie powódki zachodziło obowiązek zwrotu niewykorzystanych na wzrost wynagrodzeń środków.

Powódka z uzyskanych w 2007 r. środków na wzrost wynagrodzeń przeznaczyła:

- w 2007 r. – 77422 zł. 75 gr.

- w pierwszym półroczu 2008 r. – 99511 zł. 91 gr. (podwyżki kwotowe 78263 zł. 31 gr., wynagrodzenie od pacjentów zaoptowanych 21248 zł. 60 gr.)

tj. łącznie 176934 zł. 6 gr.

Środki te nie obejmują podwyżek wynagrodzeń dla osób, które nie świadczyły usług leczniczych (księgowa, informatyk), a także osób zatrudnionych już w okresie obowiązywania ustawy. Ustawa bowiem dotyczyła podwyżek wynagrodzeń pracowników świadczących usługi zdrowotne.

Środki nie wykorzystane stanowią różnicę pomiędzy kwotą przekazaną przez (...)w 2007 r. (i styczniu 2008 r.) tj. 249580 zł. 62 gr. i wartością środków wykorzystanych na podwyżki czyli 176934 zł. 6 gr. Różnica ta wynosi 72645 zł. 96 gr.

Termin zwrotu tych środków upływał zgodnie z art. 6 ustawy 30 czerwca 2008 r. Od dnia 1 lipca 2008 r. powód pozostawał więc w opóźnieniu, co zgodnie z art. 481 k.c. skutkowało obowiązkiem zapłaty odsetek za opóźnienie w wysokości ustawowej. Wartość tych odsetek do dnia 12 maja 2009 r. tj. do dnia poprzedzającego złożenie oświadczenia o potrąceniu wynosiła 7677 zł. 58 gr. Zatem potrąceniu winna podlegać kwota 80323 zł. 54 gr.

Pozwany dokonał potrącenia kwoty 194004 zł. 61 gr. Zobowiązany zatem pozostaje do zapłaty swego świadczenia w wysokości różnicy pomiędzy kwota 194004 zł. 61 gr. a kwotą do której potrącenia był uprawniony tj. 80323 zł. 54 gr.

Dlatego też Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 113681 zł. 7 gr. Powód domagał się odsetek od dnia doręczenia odpisu pozwu w niniejszej sprawie. Miało to miejsce 10 grudnia 2010 r. Data ta jest z pewnością późniejsza niż zobowiązanie pozwanego, które nie zostało zapłacone z uwagi na złożenie oświadczenia o potrąceniu.

Koszty procesu.

Sąd dokonał rozliczenia kosztów procesu zgodnie z zasada ich stosunkowego rozdzielania, wynikającą z art. 100 k.p.c.

Powód wygrał proces w 70 %, zaś pozwany w 30%.

Powód poniósł koszty opłaty od pozwu kwocie 7805 zł. oraz zaliczek na koszt opinii biegłych – 7000 zł.

Koszty opinii biegłych wynosiły łącznie 13963 zł. 80 gr. Powoda obciąża 30% tej sumy tj. 4189 zł. zaś pozwanego 70% tj. 9774 zł 80 gr.

Ponadto strony poniosły koszty zastępstwa procesowego po 3600zł.

Dlatego też Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5463 zł. 50 gr. – tytułem części opłaty od pozwu (70% z 7805 zł.), 2811 zł. tytułem zwrotu części wydatków (7000 zł. – 4189 zł.), kwotę 2520 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (70% z 3600 zł.)

Natomiast w pkt. 4 wyrok Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego 1080 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (30% z 3600 zł.).